

Szerkesztőség és kiadóhivatal
Brassó, Nagy- s Czérna-utca sarkán
Papp F. utorraktára fölött, I. em.
hol a szerkesztő h. t. köznapokon délelőtt
9-11 óra között,
Bologna, nester-utca 325. sz. a
hol minden délután alálható
A lap szellemi részét illető min-
den közlemény, valamint
az előfizetési pénzek és hirdetések
bérmenteseni de küldendők
Kéziratok vissza nem datnak.

BRASSÓ

ELŐFIZETÉSI AR
helyben házhoz hordva v. vidékre
postán küldve:
Egész évre 7 frt, félévre 3 frt 50 kr
negyedévre 1 frt 80 kr.
Külföldre egész évre 20 frank.
HIRDETÉSEK DÍJA:
4 hasábos gármond-sor helye 5 kr (1-10 so
helye 50 kr.) Nagyobb és többszöri hirde-
téseknek kedvezmény.
Minden egyes hirdetés bélyegdíj: 30 kr
Nyílt-tér sora 10 kr.
Hirdetések és nyílt-tér előre fizeten

Politikai, társadalmi, közgazdasági, közművelődési és szépirodalmi lap.

A brassói és erzsébetvárosi kir. törvényszékek s ezekhez tartozó brassói, fogarasi, hosszafalusi s zernesti, dicső-szentmártoni, erzsébetvárosi, hosszaszói, kőhalmi, medgyesi, nagy-sinki, segesvári s szen-
ágothai kir. járásbíróóságok hivatalos hirdetője.

MEGJELENIK HETENKÉNT HÁROMSZOR: KEDDEN, CSÜTÖRTÖKÖN s SZOMBATON.

Hirdetések felvételnek: Brassóban a kiadóhivatalban; Budapesten: Lang Lipót, Haasenstein s Vogler Jaulus), Dukas s Mezei, Goldberger A., Eckstein Bernát; Bécsben: Daube
s társa, Haasenstein és Vogler Otto Maasz), Schalek Henrik, Oppelik Alajos, Dukas M.; Berlinben: Rudolf Mosse; Frankfurtban: Daube G. L. és társa hirdetésirodájában.

51-ik szám.

Brassó, Csütörtök, május 3-án

IV. évfolyam 1888.

Az „idegen“ hadsereg.

Budapest, 1888. május 1.

A képviselőházban legközelebb lefolyt s részletes vitájában most folyó legújabb törvényjavaslat, a tartalékosok behívásáról, ismét alkalmat adott mindkét ellenzéknek az agyonbeszélés rendszerének alkalmazására, az alkotmányjogi sérelmek fejtegetésére, de mindenek felett a kormány támadására, a hadsereg gyalázására s az ellenzéknek oly szokásos kicsinyes személyeskedésre, mely előbb-utóbb teljesen lerontja parlamentünk tekintélyét, melyet az ellenzék ma-holnap pusztá személyeskedés színterévé fog lealacsonyítani.

Az agyonbeszélés rendszere a mai ellenzék találmánya. Unalmassá, vontatottá tenni a vitákat, hogy a többség unja meg.

Az alkotmányjogi sérelmek sem újak; — azok minduntalan felsoroltnak majd alkotmányjogi, majd közjogi sérelmek czímén. Ha egy bécsi lap libásan közli a német nagykövet átiratát; ha valahol elvétve „monarchia“ helyett „birodalom“ használtatik; ha a cs. és kir. osztrák-magyar hadügyminiszter „közös“ hadügyminiszternek neveztetik; ha a Romániával kötött határegyezményben néhány helység-név véletlenül hibásan van megnevezve: kész a közjogi sérelem, melyből Magyarországra ilyen meg amolyan veszélyek keletkezhetnek.

A kormány támadása sem újság. Csak támadják, meg van engedve. Hisz ebből s a személyeskedésből áll az ellenzék egész taktikája. Ennek köszönheti — nagy megapadását a mult évi választásokon. A választóközönségnek ez a taktika kinyitotta a szemét, s a felelet a kormány óriási többsége volt.

A hadsereg gyalázása sem mondható új jelenségnek. Különösen az 1848-as és függetlenségi párt tetszelgett magának mindég ebben a mesterségben, melyet most, a legutóbbi vita alatt eddig még nem gyakorolt mérvben folytatott. Egyik vezérférfia nem átalotta országvilág előtt — daczára a jelen kényes politikai helyzetnek — kijelenteni, hogy az osztrák-magyar hadsereg egy esetleges háboruban el fogna bukni.

Vajjon miben különbözik ily nyilatkozat egy magyar képviselő ajkairól, oly képviselőéről, a ki Magyarország függetlenségét írta zászlajára, — annak a fanatikus, elvakított román

papnak imájától, a ki a bekövetkező háború esetére a muszka fegyverek győzelmeért imádkozott? . . .

Az egész ország joggal várta volna el a függetlenségi párttól, hogy egy ily hazafiatlan, az állam haderejét sértő nyilatkozatra rögtön válaszoljon s azt elítélje. Nem tette még most sem, — de megtette helyette a kormányelnök, a ki érdeme szerint bánt el Eötvös Károly Lajossal, mint ezen hazafias (?) nyilatkozat tevőjével.

A közös hadsereg „idegen“, „hazafiatlan“, „magyarelles“, — ezeket a kifejezéseket ismételték az ellenzék szónokai újabban is a legutóbbi vita alkalmával.

Idegennek nevezték a monarchia hadseregét, a mely ép úgy magyar, a milyen osztrák, s megfordítva. Idegennek mondták s mondják minduntalan azt a hadsereget, melynek kezében van az osztrák-magyar monarchia fennállásának biztosítása; melynek tagjai ép úgy Ausztria, mint hazánk gyermekei; melynek vérét és életét kell ontania e monarchiáért, e hazáért.

Hazafiatlanság vádját süitötték a közös hadsereg tisztikára, a melynek hazája az összmonarchia, melyért élni-halni kész.

Magyarellesnek deklarálták azt a tisztikart, mely közt sok hű magyar szív dobog; a mely között nincs és nem lehet különbség magyar és osztrák közt.

Megérdemli-e közös hadseregünk tisztikara e vádakot?

Nem!

Ha egyesek visszaéléseket követnek el; ha egyesek csakugyan megróvás alá esnek is — mert hisz az arany között is van salak, — ha történnék is helylyel-közzel szabálytalanságok s van a közös hadsereg tisztikarában is egy-egy, a ki azzal vél érdemeket szerezni magának, ha szívvel-lélekkel osztráknak vallja magát s nem rokonszenvez a magyarral: — vajjon ezen egyesekért elítélhető s megbélyegezhető-e az egész tisztikar?

De másrészt hogyan vár lelkesedést, önfeláldozást attól a tisztikartól, melyet idegennek, hazafiatlannak nevez.

Ily eljárás mindég elítélendő volt, — de kétszeresen elítélendő most, a jelen válságos politikai helyzetben.

Belföld.

Brassó, május 2. (Kinevezések.) A kuria elnökévé, mint azt mindjárt Perczel elhunytá alkalmával előre jeleztük, Szabó Miklós kuriai másodelnök nevezetett ki. Szepesmegye főispánjává az elhalt Szmrecsányi Dárius helyébe Szmrecsányi Aristid kir. táblai bíró nevezetett ki.

Brassó, május 2. (Országgyűlés.) A képviselő ház ápr. 30-iki ülésében Irányi Dániel indokolá röviden korábbi indítványát az árviz pusztítások tárgyában összehívandó szakértekezlet iránt. Baross Gábor miniszter arra kérte a házat, határozza el az indítványnak érdemleges tárgyalását s bizza meg az elnököt, hogy a napirendre tűzés iránt alkalmas időben a háznak javaslatot tegyen. A miniszter e kérésének értelmében határozott a ház.

Most a tartalékosok és pót tartalékosok behívásáról szóló törvényjavaslatnak, végszövegezésében való megszavazása következett, még pedig névszerinti szavazás után, melynek eredménye az, hogy a javaslat 173 szavazattal 78 ellenében, tehát 95 szótöbbséggel elfogadtatott.

Végül Ivánka Imre, mint a IV. bíráló bizottság elnöke, jelenté be ezen bíráló bizottság ismeretes végzését, a dunaszerdahelyi képviselőválasztás tárgyában.

Tisza miniszterelnök Bécsben.

Budapest, 1888. április. 30.

Tisza Kálmán tegnap óta Bécsben van s még a holnapi napot is ott fogja tölteni. Kettős minőségben, mint miniszterelnök s mint az állami pénzügyek vezetője utazott az udvarhoz, de Magyarország szabad-elvű pártjának vezérét sem hagyta honn; az ő mindég s az lesz élete fogytáig.

A közös miniszteri tanácskozások, melyek első sorban igényelték Tisza Bécsben létét, a delegációk elé terjesztendő javaslatokon az utolsó csiszolás megtételére s ezen testület összejövetele idejének meghatározására vonatkoznak. Egyes lapok, melyek még a fű növést is hallják a hó alatt, már ma tudják a közös budget és a rendkívüli hadi hitelszükséglet számszerű állagát. Még maga Tisza sem oly okos és bölcs, mint ezek a lapok, — még kevésbbé azon publicisztikai közegek, melyek súlyt helyeznek arra, hogy tényeket s különösen számszerű adatokat csak hiteles közlések alapján tegyenek közzé. Az ilyen publicisztikai filiszteusok, kiknek czéhébe a »Pester Correspondenz« is számítani kénytelen magát, már ez egyszer nélkülözik azon profétai adományt, hogy már vasárnap hajszálnyira előadhassák azt, a mi talán csak

A „BRASSÓ“ TÁRCZÁJA.

I. Napoleon mint vadász.

(Francziából.)

Napoleon igen rossz vadász és lövész volt ugyan, de azért mégis nagyban űzte a vadászatot, mert egyrészt fejedelmi szórakozásnak tartotta, másrészt mert trónralépte után nagy súlyt fektetett arra, hogy fejedelmi szokásokban pompázzék, habár gyakran kellemtelenségei is származtak ebből. Külsőségek által akarta elvakítani a nagy tömeget s ezzel feledtetni, hogy nem született uralkodó, hanem csak egy korsikai ügyvéd fia.

Vadászatai alkalmából a legkülönfélebb tréfák mentek végbe s ez annál is inkább, mert a császár meghitt emberei előtt nem is titkolta, hogy őt bizony a vadászat nem is érdekli.

A hajtóvadászatot egészségesnek tartotta s így nagy hévvel hajtotta a szarvasokat, — a mig t. i. más gondolata nem támadt, mely elterelte figyelmét a szarvasról.

Egy napon ismét hajtóvadászat volt Fontainebleauban. Egy szarvas volt az áldozat, mely azonban ugy nekikiramodott, hogy a magasrangu társaság alig követhető. A császár el is maradt a társasággal, csak a

vadász-személyzet hajtattott előre. Végül egy tisztason a szarvas megállott, hogy végső küzdelemre készüljön. Agancsának minden egyes ütése halálitélete volt egy-egy hajtó-ebnek.

Sem a császár, sem társaságának egyetlen tagja nem volt látható. A fő hajtó kétségbe volt esve, nem tudta, mitévő legyen. Ha tovább engedi a szarvas, irtani a drága ebeket, akkor meggyülik a baja a fő vadászmeisterrel. Ellenben, ha fegyvert emel a vadra, ugy súlyos vétséget követ el a vadász-szabályok ellen, melyek szerint a vad leterítése a társaság legfőbb tagját illeti: ez esetben tehát a császárt.

Mialatt így töprenkedne, a hivatalnokok legidősebbje, ki nem nézheté tovább a mézszárlást, előszökik, beledöfve vadászskéjét a szarvas nyakába, mely menten összerogyott. Ugyanebben a pillanatban azonban megjelenik a császár kísérete az erdőszélen.

— Az istenért! mi lesz most? — kiáltott fel aggódva a főhajtó. — Mit mond majd a császár, ha leterítve látja a szarvasot?

Azonban az öreg vadásznak nem oly könnyen szállt inába a bátorsága.

— Hagyjatok csak békében, majd rendben lesz minden! — volt felelete, s ezzel bámulatos gyorsasággal feltámasztotta két fa közé a szarvasot, meglátásgat

a tulsó oldalról faágakkal s nekiesztotta még egyszer a kutyákat. Mikor azután a császár közel jött, a vadász eléje sietett a töltött fegyverrel.

A császár hirtelen elkapta a fegyvert, lőtt s taláta — a legjobb ebet. A hajtók megfújták a kürtöt, jelentve a halált.

— Felség, a szarvas oda van! jelenté a főhajtó.

— Azt tudom, — viszonzá a császár, — nagyon biztosan is találtam!

Hasonló mesterlövést tett a császár egy napon a Saint-Cloud fastélyban. A császár egyik szolgájának kis indiai disznócskája volt, mely véletlenül kiszökött istállójából s egy virágágyásba tévedt, mely a császár dolgozószobájának ablaka előtt terült el. Az állat kiméletlen pusztítást vitt ott végbe a legszebb virágok közt. Napoleon haragos lett erre, előhozatá fegyverét és lőtt. Tizennégyyszer lőtt az állatra, mig végre eltalálta. Ekkor leküldte komornyikját, hogy hozza fel.

— Hányszor találtam? — kérde a császár.

— Egyszer, felség! — volt a válasz.

— Lehetetlen! Legalább hatszor kellett találnom.

— A mint parancsolja felséged! — viszonzá a szolga erre.

— Igen, igen! — jegyzé meg a császár, — ily állatnak bámulatosan szivós élete van.

kedden történeted, talán meg sem történik. Egyért azonban már ma jól állhatunk; jól állhattunk már hetek előtt s fittük is: Tisza miniszterelnök az európai helyzetnek, valamint a hadügyminiszternek, az európai helyzet által feltételezett nagyobb szükségletre vonatkozólag, teendő engedményekben nem fog tul menni azon határon, meddig őt a pénzügyminiszter Tisza követheti. És itt elérkeztünk a második ponthoz, mely Tisza jelenlegi bécsi utjának programjában van. Ez a szeszadó reformjáról szóló, a monarchia mindkét állama azonos törvényjavaslatra vonatkozik.

Sajátságos, de éppen nem kellemesen gyönyörködtető társaság, melyet a reichsathi képviselőház egyes pártjainak üzelve az új adó körül nyujt; az uraságok oly tánczot visznek véghez, mintha egész hordókat üritettek volna ki ezen végzetes adótárgyból. Különösen visszataszító az új adó esetleges jövedelmének lelicizálása a német-osztrák klub férfiak egyesülete részéről, kik annak idején, mikor a kormányhatalom kezükben volt, politikai s adminisztratív képtelenségüknek oly drasztikus és groteszk bizonyítékát adták, hogy valóban nem kellett volna újból bizonyítaniok értelmük és tapintatuk hiányát. A snapsz-muri, met-osztrák és a lengyel klub oly — ad hoc — megindító egyetértésben elkövetnek, Heinének a derék snapszbruderekről irt isteni istelen balladája emlékeztet, melynek befejezése szerint miután egyik sem akarta tűrni, hogy helyette a másik fizessen, egyikök sem fizetett.

Tévednek az uraságok, ha azt hiszik, hogy a szeszadóreform-törvényt önző kedvteléseik szerint átalakíthatják s oly módosításokat vihetnek keresztül, melyek a javaslat meritumát érintik. A két kormány közt megállapodott adóláb, a kontingentálás elve és a kontingensnek szigorú statisztikai adatok alapján ugy Magyarország, mint Ausztria részére megállapított magassága kell, hogy érintetlen maradjon; sem Magyarország, sem Ausztria nem mondhat le, különösen a monarchia védképességére elkerülhetlen új követelményekkel szemben, az új forrásból várt bevételekről, és nem létezik a legkisebb alapos ok sem, a miért Magyarország a részére inkább alacsonyabban, mint magasan meghatározott 50,000 hektoliternyi kontingensből valamit elajándékozhatson 2—3 millió forintot évenként feláldozzon.

A mit a szeszadójavaslatban változtatni lehetne, a meghatározott kereseten belül csak részleteket lehet; a meghatározott kontingensnek a szesztermelők, gyárosok, mezőgazdasági földiek s az ugynevezett kis-üstök közti megosztására, esetleg a bonifikációkra is vonatkozhatik s itt Magyarországot és vezérminiszterét mint mindig, ugy most is, méltányosnak, szabadelvűnek s gyakorlatinak fogják találni, ki mindég szívesen nyujt kezét az állami követelmények szigorának lehető enyhítésére.

Tisza Kálmán a lehetőség szerint leolvasztott közös budgetet s a lehetőség szerint kitágított szeszadót fog Bécsből haza hozni. Ily értelemben végzi az utolsó csiszolást.

Az E. M. K. E. Brassóban.*)

Elhatározott tény, hogy a kulturegylet Brassóban tartja idei közgyűlését, Szent-István napján, augusztus 20-án.

* A »Kolozsvár« ezen cikkét — kivételesen — helyi jelentőségénél fogva egész terjedelmében átveszszük. Szerk.

A császár rendkívüli szeszélyessége mellett még az sem volt csoda, ha néha-néha elhitette magával, hogy jó vadász és lövész. — bár volt olyan óvatos, hogy a vadászatok végén nem kérdezősködött az általa elejtett vadak száma felől.

Egy napou azonban meglehetősen szerencsével vadászott, a mennyiben tizenkét darab vada! terített le. Az ebédnél nagy vígan mondá:

— Ma legalább száz darabot terítettem le. Ebéd után azonnal látni akarom a vadászati kimutatást.

Soha talán drágább nem volt a jó tanács, mint most. Minthogy a császár azt állította, hogy száz darab vadat lőtt, legalább ennyit kellett a kimutatásban kimutatni. Ebéd után tehát Napoleon Jerome és Murat rögtön az irodába siettek, hogy a kezelő tiszttel holmi vakarások által 215 vadat mutattassanak ki a császár javára, melyeket természetesen kettejük eredményéből kellett levonni. Így azután előterjesztették a kimutatást a császárnak. Napoleon hitetlenül rázta fejét s mogorva arcot vágott, mert észrevette, hogy ez már igen nagy tulzás.

Ez idő óta soha sem kérte többé a vadászati kimutatást, sem pedig nem kérdezősködött az elejtett vadak számáról.

Az egyesület brassómezei választmánya már ki is bocsátotta a maga házizgazdai fölkérését.

Odamegyünk.

A mily egyszerű azonban e szó, oly nagy következtetést rejt magában, ugy hogy nem fölösleges megállani előtte s gondolkozni kissé.

Az E. M. K. E., a hírhedt és kikiáltott erőszakos E. M. K. E., Brassóban, a »Gazeta« és »Kronstädter Zeitung« városában?

Hogyan, hát az állítólagos chauvinista áramlat nem tart tőle, hogy kártyáit éppen e prononcirozott nemzetiségi városban tárja ki? vajon nem eszélytelenség-e itt tartani azt az évi összejövetelt, melyen éppen nagy közönség előtt, a nyilvánosság előtt számot kell adni a végzett működés legkisebb részletéről, titkairól?

A kulturegylet par excellence a nagy publikum gyermeke, alkotása. Nem tehet semmit, mibe betekintnie mindenkinek joga ne volna; nem zárkozhatik a burkolódzás rejtelmeibe, mert akkor a pártolás rokon-szenvét játszsza el; még csak a »Tribuna« szokott pythiai nyelvén sem szólhat a maga jelentéseiben, mert ez esetben vagy pártolói részéről meg nem értve marad, vagy — mi még rosszabb — tág alapot nyujtana ellenségeinek a gyanúsításra, föltevésekre, a sorok közti ráfogásokra.

A kultur-egyletnek tenyerén kell hordoznia szívet.

A kultur-egylet alkotmányának, épületének üveg-ből kell lennie, mint Tiberius Grachus óhajta a maga házára nézve, hadd lássa mindenki, — éjjel és nappal — mi foly oda benn.

A kultur-egylet lelkiismeretére a Korán nagy prófétájának legendája illik, mely szerint a választott ember mellét kinyitá az ur s lelkét az eredendő bűn minden szennytől megtisztítva helyezé vissza kebelébe, midőn aludt. Ez egyesületnek még önfeledtében sem szabad megróhatónak lennie.

S már most ime, harmadfélnapig fogl ez exponált végváros kebelében tartózkodni az ország minden tájairól egybejött vendégsereg. Nyilvános nagy számadását tartja az igazgató választmány. Azonkívül, az ünnep emelésére ugyanakkor rendezi évi közgyűlését a megyei választmány is. A legkényesebb kérdéseket vitatjuk meg szabadon. A szokásos ünnepélyeken korlátlanul nyilatkozik a patriotismus szokott kicsorduló retorikája.

Fontos tárgy gyanánt fog az országos kongressus s, a mozgalom tervezett központosításának kérdése megvitattatni, mi mellett lehetetlen, hogy az egész nemzeti áramlatot jellemző legaprólékosabb részletek ne érintessenek.

Hát opportunus-e mindezzel éppen Brassóban lelepleződni?

Lelepleződni.

Ime éppen az indok, mely az igazgató választmány bölességét, egészséges fölfogását s okos elhatározását dicséri.

Az E. M. K. E.-nek nem lévén mit rejtenie, mitől félnie, mit szégyelnie, éppen keresnie kell az alkalmat, meggyőzni erről mindenkit, kinek ideje vagy módja nem volt a mozgalmat megismernie, vagy ki elől rossz információk elfogták a napfényt, a világos látást.

Hadd lássa és tanulja meg, a ki akarja, hogy a nemzet jelen fenséges mozgalma — s főleg általunk, az ócsárlott E. M. K. E. által — valóban csak a »hazafiság fejlesztésére« törekszik, mint az alapszabályok őszintén hirdetik. A magyar állameszme credo-jának általánosítása a mi célunk. Szent-István birodalma egysége s oszthatatlansága fundamentális törvényének vagyunk mi polgári katonái. Az ezer éves koronát fölcent homlokán viselő felséges urunk, a magyar király körül iparkodunk mi a hűség érzületét erősíteni. A honpolgárok közti egyetértés megteremtésére és megszilárdítására fáradozunk. Testvériesülés jelszavunk.

Minő eszközök által?

A nép erkölcsi, értelmi s vagyoni fejlesztése által; a törvényesen szentesített felekezeti, községi és társadalmi üdvös és hasznos kulturális és közgazdasági intézmények gyámolítása, segítése által.

E pozitív ténykedés a humanismus legszentebb szolgálása a haza konkrét folyamán belől.

Ez építés, határozott irányban, minden negatív nélkül; ez, emelkedés és haladás a legtermészetesebb s legigazságosabb módon, az agressiónak leggondosabb elkerülésével, ez fejlődés s nem fölforgatás.

Az E. M. K. E. a hű és hazafias társadalom áldozása azon célból, hogy az összetartás tudata megnyerés és vonzás által élővé és kiirthatatlanná téssek e föld minden gyermekeiben, ki velünk egy kenyeret, egy söt eszik s egy sirban fog aludni egykor.

Oh, ezt követelni szokás másutt. A magyar kéri.

E kérdés az erdélyi kulturegylet.

Vajha megjelenése a szép Brassó városában, nem is nyerné meg azokat, kik bántják, de meggyőzné a felől, legalább lelkismeretükben, hogy igazságtalanok.

Mi az alkalmat megadjuk: nem rajtunk mulni ha az alaptalan vádak tovább is uralkodni fognak.

Nem tudjuk már tisztán, vezette-e az egyesület intézőt elhatározásukban az itt általunk kifejezett szempont, annyi azonban tény, hogy szerencsésebb és méresebb gondolat nem lehetett, mint az, hogy a második vidéki város, hová az E. M. K. E. kimozdult éppen Brassó legyen.

A »Brassói kereskedelmi és iparegylet« 1887. évi működése.

(Folytatás.)

A helyi kereskedő- és iparos-osztályra nézve nagy fontosságu volt azon intézkedése, hogy előterjesztést tett a magas pénzügyminiszteriumnak a helyi válságos üzleti viszonyok tárgyában, kérve, hogy a változott üzleti viszonyok a következő három évre szóló adókiadásnál tekintetbe vétessenek. Ezen előterjesztést a kívánt siker koronázta.

Nagymérvű mozgalmat indított a hadsereg és honvédség szállításainak decentralizációja tárgyában, midőn még 1886. őszén kérvényt adott be a képviselőházhoz, melyet csaknem valamennyi törvényhatóság feliratilag pártolt. A magas képviselőház a múlt évben tárgyalván, ezen kérvényt, azt »mint nagyon figyelemre méltót« kiadta tanulmányozás és megfelelő intézkedés végett a kormánynak.

Ugyanezen ügyben beadványt intézett a delegációhoz.

A honvédségi borszállítások decentralizálása, illetőleg a jelenlegi fővállalkozó szerződésének felmondása tárgyában is ez egylet tette a kezdeményező lépést, a mennyiben e tárgyban indokolt feliratot intézett a honvédelmi miniszterhez, mely feliratot pártolás végett megküldötte valamennyi kereskedelmi és iparkamarának. — A miniszter ur e kérvény alapján szaktanácskozmányt hívott egybe jun. 26 ára Budapestre, melyre Königes János II. elnök s Sztéryeni titkár is meghívtak, kik azon tényleg részt vettek.

Részt vett az egyesület az országos ipartestületi értekezleten is Budapesten.

A földmivelés-, ipar- és kereskedelemügyi miniszterium fölhívására véleményt adott »A csomagokban árult czikkek mennyiség tartamának helyes megjelöléséről« szóló törvényjavaslat-ról.

A külföldre zsákokban vitt czikkek zsákjainak vámmentes visszahozataláról szóló kedvezményből a cser- és enyvbőr zsákok ki lévén zárva, a pénzügyminiszteriumnál kieszközölte, hogy jelzett két kiviteli czikk zsákjai is részesíttessenek a vámmentesség kedvezményében.

Barcza-Ujfalu községében az agyagipar (fazekas) háziiparszerűleg csaknem a község összes lakossága által különösen a romániai kivitelre, üzetvén, a község lakói a vámháboru által nagy csapást szenvedtek, sőt nagy mértékben ki is vándoroltak. — Tekintettel azonban arra, hogy Brassó város s vidékének közönsége az idegen, cseh agyagárukat fogyasztja, holott a b. ujfalusiak is képesek volnának e szükségletet fedezni, hahogy a kor színvona'an állának, folyamomodott a földmivelés-, ipar- s kereskedelem-ügyi miniszteriumhoz egy szaktanítónak legalább egy évre való leküldéseért.

Az országos kereskedelmi muzeum eszméjének s céljainak terjesztése és megismertetése a kereskedők és iparosok között, különös gondoskodás tárgyát képezte az egyletnek; belépett a muzeumba maga is s mint kollektiv-kiállító, másrészt több tagot s kiállítót is szerzett.

E mellett egy, a helyi kereskedelemre és iparra nem csekély fontosságu intézmény megvalósítását kezdeményezte; nevezetesen az orsz. kereskedelmi muzeumnak Brassóban felállítandó fiókját, mely tárgyban előterjesztést és javaslatot tett a kereskedelmi muzeum igazgatóságának, mely örömmel fogadta tervet s elvben el is fogadta azt, a megvalósítást is kilátásba helyezve.

A brassói pokróczok kiváló kiviteli czikket képeznek Németországba. A helytelen vámkezelés, nevezetesen a tulmagas díjtétel, illetőleg a meg nem felelő osztályba való sorozás, nagyon csökkentette az ez előtti nagy kivitelt. Mikor a vámszerződési tárgyalások Németországgal megindítandók voltak, pokróczmintákkal felszerelt, részletesen indokolt előterjesztést tett e tárgyban a kereskedelmi miniszteriumnak, javaslatba hozva egy megfelelő díjtételt, a mely annál inkább lesz talán annak idején kivihető, mert Németország ezen iparczikket egyáltalában nem állítja elő. — Több ízben előfordulván, hogy romániai gyárosok egyes helybeli iparágak segédzemélyzetét kivándor-

Sz. 4174./1888. Brassóvármegye alispánjától.

Hirdetmény.

Brassó vármegyének felülvizsgált 1887. évi zárszámadásai a folyó hó 28-án tartott állandó választmányi gyűlésben letárgyaltatván, az 1886. évi XXI. törvényzikk 17-ik §-a értelmében mai naptól kezdve 15 napon át közszemlére kitétetek, mi is oly hozzáadással hozatik köz tudomásra, hogy a számadások, valamint az állandó választmány véleménye a fent említett idő alatt a hivatalos órákban az alispáni hivatalnál betekintheők.

Brassó, 1888. ápril hó 28-án.

(177) 2-2

Roll Gyula,
kir. tanácsos alispán.

Szám 1270.—1887. telekkvi.

Árverési hirdetményi kivonat.

A hosszuaszoí kir. járásbírósg mint telekkönyvi hatóság közhírré teszi, miszerint **Arsenie Jákob** végrehajthatónak **Banea János** végrehajtást szenvedő elleni 687 frt és járulékaí iránti végrehajtási ügyében a hosszu-aszoí kir. járásbírósg területén fekvő Oláh-Bükkös községi 47. számú telekjegyzőkönyvben A + 1—35. rendszám alatt foglalt s **Banea Juon** tulajdonát képező és összesen 1427 frtra becsült ingatlanokra az egyenkénti

becsérték mint megállapított kikiáltási árban az egyenkénti árverést elrendelte, és hogy ezen ingatlanok az 1888. évi május hó 24-ik napján délelőtti 10 órakor **Oláh-Bükkös** község házánál megtartandó nyilvános árverésen a megállapított kikiáltási áron alól is el fognak adatni.

Árverezni szándékozók tartoznak az ingatlanok becsárának 10% át készpénzben, vagy az 1881. évi LX. törvényez. kk 42-ik §-ában jelzett árfolyammal számított és az 1881. évi november hó 1-én 3333. szám alatt kelt igazságügyminiszteri rendelet 8-ik §-ában kijelölt óvadékképes értékpapirban a kiküldött kezéhez letenni, avagy az 1881. évi LX. törv.-ezikk 140. §-a értelmében a bánatpénznek a bíróságnál előleges elhelyezéséről kiállított szabályszerű elismervényt átszolgáltatni.

Hosszuaszo, 1887. december 10.

A kir. járásbírósg telekkönyvi hatósága.

(145) 1-1

Kelemen,
kir. járásbíró.

Egy kereskedősegéd

a kézműáru-szaktól, ki a három országos nyelven beszél, azonnal felvétetik

Eisenstein M.-nél.

Brassó, főtér 90. sz.

Fényképészeti műterem.

Van szerencsém ezennel teljes tisztelettel értesíteni a n. é. helybeli s vidéki közönséget, hogy

fényképészeti műtermemet

Nagy-utca 304. szám alatt, Papp Ferencz ur házában saját nevem alatt megnyitottam. — Műtermem vállalkozik mindennemű a fényképészet körébe vágó munkák gyors, pontos, izlése s művészi kivitelű elkészítésére

a lehető legjutányosabb árak mellett.

Kérem a n. é. közönség szives jóindulatu támogatását.

Mély tisztelettel **Knapp M.,**
fényképész.

(1) 73—*

Mindenféle ruha- és kalapdiszek legújabb divat szerint.

Laskai Árpád (121) 11—20

NŐI DIVAT- ÉS KÉSZ ÖLTÖNY-RAKTÁRA

(Brassó virág-sor, 323. sz. a.)

ajánlja a t. cz. közönségnek a

tavaszi és nyári évadra

ujonnan berendezett üzletét, ugymint: Divatszövetekben, fekete és színes cachmirok, selyemszövetek, selyem- és angol bársonyok, gyöngydiszek, vásznak, chiffonok, oxfordt, creton, szalag, csipke, virág, disztollak, kesztyük stb. a legjutányosabb árak mellett.

Felsőik és ruhamegrendelések gyorsan és olcsó árak mellett készítettnek.

Nagy raktár férfi- és női fehérneműekben.

Dr. C. M. FABER

néhai I. Miksa császár személyes fogorvosa, a becsületrend lovagja, Bécsben

cs. kir. szabadalmazott

hygienikus kivonatai a száj s fogak ápolására.

Eucalyptus-szájesszencia

(kitüntette Párisban 1878-ban.)

A legrationálisabb, legtartalomdúsabb (78% hatásos alkatrészt), legelismertebb hygienikus kivonat a száj ápolására, kellemetlen szag eltávolítására, a fogak fentartására, védőszer mindennemű torokbaj ellen. Gyermeknek gargarizáló szer iskola előtt s után, óvszernek diphteritisz ellen nagyon ajánható. A beteg-szobák fertőztelenítésére nélkülözhetetlen. — Az orosz császári kormány által 1881. jan. 28-áról 681. med. depart. sz. min. leirat alapján a kórházakba s gyógyintézetekbe bevezettetett.

—o Egy üveg ára 1 frt 20 kr. o— (19 b) 3—12

Külön szájszappan „Puritas“,

a legrégebb s egyetlen, már az 1862. évi londoni kiállításon kitüntetett kitűnő, legjobb s leghathatósabb száj- s fogkonzerváló szer. Egy boboz 1 frt.

Kitűnő Puritas-fogkefék, préselt bux- s vegyileg zsirtalantott sörtéből. Egy darab ára 50 kr.

Raktárak: Brassóban Jekelius F., Kugler E. Schuster K. L., Kőhalomban Wolff E. gyógyszerésznél, valamint Erdély minden gyógyszerésztárában és illatszerésznél.

Főszékhelyi raktár: BÉCS, I. Bezirk, Bauermarkt, Nro 3.

É p i t ő a s z t a l o s s á g . — B u t o r g y á r .**LASKAI****ADOLF****butorgyára, építőasztalossága és gőzfűrésze**

BRASSÓBAN, Nagy-utca 526. szám alatt,

Mint hogy butorgyáram már mintegy három év óta forgalomban van, raktáron van nálam a legkülönfélébb bútor, a legegyszerűbbtől a legfinomabb s elegánsabbig, beleszámítva a ritkaságokat is. — Gyártmányaim kiválóan a fának szárítókamrámban való gondos präparálása, a legfinomabb kötszerek (enyvek) használata, a kárpitozásnál az elismert legjobb anyag felhasználása s végre az összes munkák lelkiismeretes elkészítése, megbízható s a kor kívánalmainak megfelelő, képzett segédcszemélyzet által tünnek ki.

Gyártmányaimnál az egyes farészek szakadásai, repedései vagy elválásai, vagy a fagon elváltozása, vagy pedig szúrágás nem fordul elő, a miért annál inkább kezességet vállalok, mint hogy butoraim összes alkatrészei gyáramban készülnek.

Habár az általam magánosoknak, mint saját készítményeim eladott butoraim, valamint az 1886. augusztus havában a Vigadóban rendezett butorkiállítás eléggé bizonyították gyáram versenyképességét és reális kezelését, mindazonáltal szükségesnek vélem, e helyen butoraim jelzett előnyeire kiválóan figyelmeztetni, mert a n. é. közönség házról-házra vándorló egyének által épen az utóbbi időben gyakran vezetetik félre olcsó, de rossz bécsi és budapesti butorok magasztalásával.

Kétségtelen, hogy van kitűnő bécsi és budapesti butor, t. i. a híres bécsi és budapesti gyárak saját készítményei, melyekben csak lelkiismeretes előkészített, elsőrangú anyag dolgoztatik fel a legpontosabban; — ámde ezen gyártmányok, melyeknél a hirtév is velezítettetik, Bécsben és Budapestben helyben is oly árban állanak, hogy idehozatásuk lehetetlen.

A rendes bécsi és budapesti árak ellenben rendszeren oly készítőktől erednek, kik az első legjobb s bizonyára legolcsóbb anyagot dolgozzák fel, annak csak nagy költséggel eszközölhető gondos előkészítése nélkül. Mint hogy az árunk tetszetős alakja van, a fának vagy kötanyagnak hiányai ellenben épenséggel nem, a kárpitos-munka hiánya pedig a fagon teljes megrongálás nélkül fel nem fedezhetők, a vásárlásnál a később mutatózó hiányok a legnagyobb figyelem mellett sem vehetők észre és így a vevő ugyan olcsó, de rossz, tarthatatlan butort vásárol.

Ilyenmü olcsó áru azonban nagyon is drága, mert a butor — nem mint ruhanemü — divatnak alávetve nem lévén, rendszeren egész emberéletre szereztek be.

A butorgyártáson kívül építőasztalossággal is foglalkozom, melynél ép oly kiváló gondot fordítok kizárólag jó, műszakilag szárított anyagra, mint gondos, a kor igényeinek megfelelő kivitelre. Nagy-utca 526. szám alatt lévő butorraktáromban ajtók és ablakok kellő számban állnak rendelkezésre. — Ezenkívül elvállalok gőzfűrészen való felvágatásra mindennemű fákat, valamint vásárlók is mindenemü műfatöngöket.

Midőn ennél fogva telepemet s raktáromat a nagyérdemü közönség jóakaró figyelmébe ajánlanám, vagyok kiváló tisztelettel

LASKAI ADOLF.

Möbel-Fabrik

Adolf Laskai-Kronstadt.

M i n d e n f é l e f a n e m e k b e v á s á r l á s a .

iskola Alapítvány - Kolozsvári Központi Egyetemi Könyvtár © Fundatia pentru Scoala - BCU Cluj-Napoca